Lietas Nr. 124005414
Lietas arhīva Nr. 104AA-0795-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 2.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis B.Geimans,
tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,

izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Ogres rajona tiesas 2014.gada 22.aprīļa spriedumu,

konstatēja:

2013.gada 23.oktobrī Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors A.Novikovs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 979289 par to, ka 2013.gada 3.oktobrī plkst.13:10 /pers. B/ dzīvesvietā Ķegumā, /adrese/, apskates laikā tika atrastas un izņemtas četras 0,2 litru tilpuma pudeles, kurās atradās šķidrums ar alkoholam raksturīgu smaržu, un divas 1 litra tilpuma pudeles, kurās atradās šķidrums ar alkoholam raksturīgu smaržu. Eksperta atzinumā Nr.1314341 konstatēts, ka 4 pudelēs, kopā 785 ml, esošais brūnas krāsas caurspīdīgais šķidrums ir 37,6% stiprs iekrāsots pašizgatavots alkoholisks dzēriens, 2 pudelēs attiecīgi 875 ml un 995 ml esošais bezkrāsas caurspīdīgais šķidrums ir attiecīgi 94,5% un 93,7% etilspirts.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) $170.^{2}$ pantā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas galvenās inspektores I.Špakas 2013.gada 30.oktobra lēmumu Nr.031/PA979289 /pers. B/ sodīts ar naudas sodu eiro 355,72 (Ls 250) apmērā, konfiscējot izņemto nelegālo alkoholu ar pudelēm (l.l.14).

Ar Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – iestāde) priekšnieka A.Bukēviča 2013.gada 5.decembra lēmumu Nr.3016 iepriekš minētais lēmums Nr.031/PA979289 atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta (l.l.11-13).

Ar Ogres rajona tiesas **2014.gada 22.aprīļa spriedumu** (turpmāk – Spriedums) iepriekš minētais lēmums Nr.3016 atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta (l.l.51-54).

Par minēto spriedumu /pers. B/ (turpmāk-sūdzības iesniedzējs) iesniedza **apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atbilstoši APL 292.panta astotajai daļai atbrīvot viņu pilnībā no nelikumīgi uzliktās soda naudas, bet no /pers. D/ un pārējiem, kuri parakstīja iesniegumu policijai, lūdz piedzīt morālo kaitējumu 3000 eiro apmērā, atmaksāt visus tiesas izdevumus, kā arī lietu izskatīt mutvārdu procesā un objektīvi.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka atbilstoši APL 292.panta piektajai daļai spriedumu pārsūdz pilnā apjomā, jo izskatot šo lietu tiesnese Kupce ir pilnībā ignorējusi viņa lietā esošos, ar likuma pantiem pamatotos faktus, bet izmantojusi tikai Ogres policijas likumībai neatbilstošos argumentus. Šāda tiesneses rīcība ir pretrunā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 4.pantu - 1. personas tiesību ievērošanas princips, 2. vienlīdzības princips, 3. tiesiskuma princips, 4. tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips, 5. patvaļas aizlieguma princips, 6. tiesiskās paļāvības princips, 7. likuma atrunas princips, 8. demokrātiskas iekārtas princips, 9. samērīguma princips un 10. likuma prioritātes princips.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pamatojoties uz iepriekš minētajiem uzskaitītajiem pamatprincipu pārkāpumiem, ir nepārprotami redzams, ka šāda tiesa neatbilst Latvijas Satversmes paredzētajām tiesībām uz taisnīgu tiesu.

Saskaņā ar LAPK $289.^{2\,0}$ panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā, pamatojoties uz lietā esošiem materiāliem, un nav pamata apmierināt sūdzības iesniedzēja pieteikto lūgumu par lietas skatīšanu mutvārdu procesā.

Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums *(sk. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 11.punktu).*

Sūdzības iesniedzēja lūgumu par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu, jo sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu apstākli un iemeslu kādēļ ir nepieciešams skatīt lietu mutvārdu procesā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Ogres rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi gan pārsūdzēto spriedumu, gan iestādes 2013.gada 05.decembra lēmumu Nr.3016, tiesu kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošus un spriedumā un lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesu kolēģija, saskaņā ar LAPK $289.^{13}$ panta trešo daļu, pievienojas iestādes (lēmuma lapas 2-5) un Ogres rajona tiesas (sprieduma lapa 3) motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija nepiekrīt sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem par to, ka viņa lieta Ogres rajona tiesā tika izskatīta pārkāpjot APL 4.pantā norādītos pamatprincipus, kā arī neievērojot Latvijas Satversmē paredzētās tiesības uz taisnīgu tiesu.

Tiesu kolēģija norāda, ka sūdzības iesniedzēja atsauce uz APL normām ir nepamatota, jo saskaņā ar LAPK 238.p. administratīvo pārkāpumu lietu lietvedības un izskatīšanas kārtību nosaka LAPK nevis APL.

Bez tam, LAPK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka tiesa atzīstot, ka iestāde lēmumā pareizi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, un lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, pievienojās iestādes lēmumā esošai motivācijai, neatkārtojot to, un, tā kā sūdzības iesniedzējs sūdzībā tiesai bija norādījis tos pašus argumentus, ko sūdzībā policijai, kas tika pārbaudīti un noraidīti pārsūdzētajā lēmumā, kura motivācijai tiesa pievienojās, papildu argumentāciju tiesa arī nenorādīja.

Tiesu kolēģija norāda, ka tas, ka sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli par pirmās instances tiesas spriedumā doto vērtējumu, nevar būt pats par sevi par pamatu, lai atceltu minēto spriedumu.

Tiesu kolēģija atzīst arī, ka apelācijas sūdzībā nav norādīts neviens jauns apstāklis, kas nebūtu bijis zināms rajona tiesai taisot spriedumu.

Tādējādi tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc LAPK 170.[2] panta, bet Ogres rajona tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[21], 289.[22]pantu Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Ogres rajona tiesas 2014.gada 22.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis B.Geimans

Tiesnese I.Jansone

Tiesnese L.Kuzmane